

SE MIȘCĂ CEVA ÎN ȚARĂ ?

Cercurile diplomatice din RSR și unele agenții de presă au vorbit de distribuirea, în lunile Ianuarie și Februarie, la București, a unor manifeste prin care se cerea plecarea lui Ceaușescu. În același timp se puteau citi pe ziduri fraze acuzatoare la adresa regimului. Relațiile provenite din aceleași surse nu pomenesc nume sau grupuri care ar putea fi la originea acestei inițiative. Nu se cunosc nici mijloacele prin care au reușit să dea amploare acestei distribuirii de manifeste. De altfel este normal ca în RSR o asemenea operație să nu se facă la lumina zilei, cu divulgarea identității persoanelor care participă la ea. Dezvăluirea celor care acționează ar duce în mod automat la arestarea lor și la paralizarea mișcării. În asemenea împrejurări metoda conspirativă rămâne singura posibilă.

Din păcate se mai știe tot atât de bine că în sistemul de supraveghere constantă și generalizată practicat de Securitate, organizații de acest tip rezistă. Cu, atunci când n-au fost desființate chiar în faza lor de constituire. Din această cauză o acțiune organizată și prelungită, îndreptată în mod direct împotriva regimului și a conducerii lui supreme, pare greu de conceput. Dar nu este mai puțin adevărat că mizeria, opresiunea și arbitrarul din țară au transformat viața cetățenilor într-un iad de tip carceral și au făcut pe mulți să creadă că este necesară acceptarea riscului de a participa la o acțiune prin care să se ceară demisia lui Ceaușescu. El este întruparea cea mai respingătoare a sistemului, produsul lui autentic și nealterat, care prin caracterul său personal a adâncit și a extins tensiunea permanentă și specifică oricărui regim comunist.

Este cert că îndepărtarea lui de la putere ar aduce o ușurare în viața populației. Relele care s-au abatut asupra țării din vina acestui om sunt atât de evidente încât este firesc ca poporul să dorească în primul rând ca el împreună cu neamul lui, să dispară de pe scena românească. Că aceasta este aspirația prioritară a românilor nu încapă îndoială, că ei o pot exprima în mod direct și explicit, fără a avea în spate o importanță organizare a efortului, pare mai puțin evident. Dacă acțiunea ar avea realmente amploarea de care se vorbește, ar însemna că ea dispune de mijloace care depășesc posibilitățile citorva persoane, oricât de abile ar fi ele. Pe de altă parte, dacă organizația în chestiune a luat asemenea proporții încât a putut edita un mare număr de manifeste pe care l-a distribuit, atunci, cum de Securitatea n-a intervenit? N-a știut sau n-a dorit să știe? În acest caz s-ar putea presupune că operațiunea s-a făcut cu acordul sau în indiferența voită a anumitor cercuri comuniste ostile lui Ceaușescu și care controlează o parte din aparatul represiv. O asemenea ipoteză implică însă pe acela a unui conflict în sine conducerea de la București, care nu exclude un sprijin exterior venit din lagărul comunist.

În orice caz, ori care ar fi ipoteza luată în considerare, apariția acestei forme de contestare publică a lui Ceaușescu este semnificativă. Dacă ea va continua, atunci va deveni un fapt important de care va trebui să se țină seamă.

Radu CAMPEANU

JUSTICE
ET
LIBERTE

B.I.R.E.

BULETIN DE INFORMATIE PENTRU ROMANI IN EXIL

BI-MENSUEL INDEPENDANT
DE LA DEMOCRATIE ROUMAINE

LA PLUS ANCIENNE DES
PUBLICATIONS ROUMAINES

INMEX
ARCHIVA
Fond: C. BIRE 76, 80, 87

Directeur Fondateur : René THEO
Directeur de la Publication : Radu CAMPEANU

40-ème ANNEE

N° 850

16 MARS 1987

Document Figaro-Magazine

PAR NICOLAS ET VICTOR LOUPAN

SAMEDI 14 FEVRIER 1987

I. Ahurissant : comment l'U.R.S.S. a mangé la Moldavie

C'est le titre d'un des chapitres d'un grand réquisitoire paru sous le titre suivant :

Février 17 : pour les peuples de l'empire russe. la démocratie ne va durer que sept mois....

Nous reproduisons de ce document la partie où les deux auteurs parlent de la BESSARABIE - TERRE ROUMAINE VOLEE A LA ROUMANIE.

La vraie enseigne de la Roumanie non communiste

L'Union soviétique n'est pas l'empire des tsars. C'est un régime de type nouveau que l'Occident commence seulement à comprendre. L'empire reconstitué par les communistes n'est que la coquille, l'emballage. Il y a autant de différences entre les « tsaristes » et les communistes qu'entre deux familles bien distinctes qui occuperaient, à deux époques bien différentes, la même maison. L'U.R.S.S. est un monolithisme économique et politique. Sa seule « diversité », c'est l'incroyable mosaïque d'ethnies, de « peuples soviétiques », comme on les appelle là-bas.

Héraldique rouge : les « attributs d'Etat » de la République soviétique de Moldavie.

Les bolchéviques (communistes) n'ont donc pas fait la révolution. Ils vont savoir en profiter. Inutile de vouloir réécrire l'histoire : leur coup d'Etat d'octobre va leur donner le pouvoir et, avec les années, ils vont reconstituer, et même agrandir, ledit empire « prison des peuples », en annexant les républiques baltes, une partie de la Pologne, du Japon, de la Roumanie (la Bessarabie), et on en oublie. Que n'a-t-on pas entendu, ces dernières années, sur cet empire qui serait près d'éclater, à nouveau, de lui-même ? Rêves. Pris pour la réalité...

Certains soviétologues occidentaux y voient un danger potentiel pour le régime. Mais qui sont ces « autres » ? En quoi sont-ils fondamentalement différents des Russes ?

Commemorons donc, à notre façon, le 70e anniversaire de la vraie révolution, la « révolution bourgeoise » qui a vu les peuples se libérer, celle de février - essayons de regarder de près, et à titre d'exemple, ce qu'est devenue la Bessarabie, colonie des tsars libérée en 1918, occupée à nouveau par l'U.R.S.S. en 1940 (à la suite du pacte germano-soviétique) - et qui s'appelle aujourd'hui « République soviétique socialiste de Moldavie ».

(Suite dans www.archivalexil.ro)

STIRI • FAPTE • COMENTARII • STIRI • FAPTE

COMENTARII ASUPRA DECRETULUI CRIMINAL CEAUȘIST
DIN 7 FEBRUARIE 1987 (Vezi B.I.R.E.N°849)

O familie de 3-4 persoane locuind într-un apartament de 3 camere, consumă în mod normal (pentru încălzit, gătit și apa caldă) cca 1000 mc.gaze naturale (după cum arăta corespondentul de la București al agenției Reuter la 11.02.1987). Conform normelor stabilite de decretul publicat la 7.02.1987, o familie de români are dreptul la 261 mc. + 22 mc.pentru gătit, cam de patru ori mai puțin. În privința consumului de electricitate, potrivit Decretului norma pentru un apartament cu 3 camere în care locuiește o familie cu 3-4 persoane, este de 47 kwh. la orașe. Cît consumă în mod normal o familie pentru un apartament de 3 camere? În jur de 200 kwh. rezultă din "România Liberă" din 7 Februarie. În ziua în care publica decretul cu pricina, România Liberă a comis, aș zice imprudența, să publice și consumurile lunare ale aparatelor de uz casnic și pentru iluminat. Din aceste consumuri - considerate de ziar, normale - rezultă cît de insuficiente sunt normele stabilite pe Februarie și Martie. Iată ce sta scris în pagina a treia din "România Liberă" din 7 Febr. 1987, în ziua publicării Decretului (vezi BIRE nr.849): Un aspirator de praf consumă lunar 9 kwh, aparatul de radio 15 kwh, mașina de călcat 18 kwh. Televizorul este luat în calcul cu 200 ore de funcționare, consumul de curent electric al televizorului apreciat de Rom.Lib. e apreciat la 20 kwh. pe lună. Frigiderul necesită 29 kwh, pentru iluminat sunt necesari, continuă tabelul din România Liberă, alți 50 kwh, iar pentru mașina de spălat rufe 58 de kwh. Insumate aceste consumuri considerate "normale", reprezintă 200 de kwh. Deci, dacă consumul normal de electricitate al unei familii de 3 persoane, locuind un apartament de 3 camere este potrivit "României Libere" de 200 kwh, norma fixată prin Decret, alocă acestei familii de 4 ori mai puțin, adică 47 kwh. Cît privește posibilitatea ca unele familii să gătească pe plite electrice, de acest lucru legiuitorul nici nu vrea să știe. Si acum se pune întrebarea la ce să renunțe cetățeanul ca să se încadreze - el și familia - în cei 47 kwh pe Februarie și Martie? Va renunța să aspire praful? Asta în orice caz. Va renunța la fierul electric de călcat care consumă pe oră un kwh? Asta înseamnă că oamenii să poarte în lunile de iarnă cămăși necălcate.. ..pot să le poarte și nespălate? Căci mașina de spălat rufe singură consumă lunar mai mult decît norma totală fixată prin Decretul Consiliului de Stat. Dar mai intervine încă un aspect, cel financiar. Căci la electricitate, depășirea cotei nu duce la întreruperea curentului electric ci - în ciuda avertizării - la scumpirea lui progresivă. La un consum cu peste 10% prețului kilowatului crește de cca 4 ori. La gaze naturale, depășirea cu peste 5% a consumului normat, atrage mărirea prețului de 3 ori. Cît de redusă este norma de 47 kwh. pe lună, rezultă chiar din articolele apărute în ultima vreme în presa de la București. Iată ce putea fi citit de pildă în "Informația Capitalei" la 21 Ianuarie 1987: Intr-un apartament cu trei camere din București, str.Covasna,bl. EI, gospodina Niculina Ghera consumase lunar în medie circa 200 kwh. Pentru acest motiv ziarul o critica, dînd ca exemplu un alt apartament din același bloc, unde alt locatar, Nicolae Fildan, consumase lunar în medie 61 kw. Aceasta înseamnă că iarna consumase de fapt mai mult decît media. Decretul fixează acum cifre încă mai mici decît consumul considerat de "Informația Capitalei" drept economic pentru un apartament de trei camere. Nicolae Fildan, cel laudat pentru economie de către "Informația Capitalei" la 21 Ianuarie, trebuie să-și reducă consumul de la 61 la 47 kwh. Altfel spus, reducerea operată de Decret este mai mare decît ceea ce presa de la București considera pînă acum necesar.

MĂRIREA PREȚULUI ENERGIEI ELECTRICE ÎNCEPÎND DIN ANUL 1979

După cum se știe, prețurile energiei au fost considerabil marite în 1979 și apoi în Iunie 1982. Se ceruse atunci cetățenilor să-și reducă consumul cu 20%. În 1983 partidul a cerut cetățenilor să-și reducă consumul cu 50%. În iarna 1984/85 partidul a cerut din nou cetățenilor, să-și reducă consumul cu 50%...Acum partidul cere tot cetățenilor să-și reducă consumul pe două luni cu 20%. O familie de patru persoane, locuind într-un apartament de trei camere, dispune potrivit Decretului de o cota de

numai 47 kwh. pe lună pentru iluminat și diverse aparate electrice. Corespondentul Agenției Reuter transmisea din București la 9 Febr.1987, citind "România Liberă" din 7 Februarie, că necesarul de electricitate al unei asemenea familii este de 200 kwh.(FF 071/7.02.1987) pe lună, deci de peste patru ori mai mare decît cota redusă pe baza Decretului...Dacă această cotă (de peste 4 ori mai mică decît necesarul) este depășită cu 5 pînă la 10 % însă, se aplică un tarif de aproape opt ori mai mare decît cel normal, consumatorul respectiv fiind avertizat. Sancțiuni similare sunt prevăzute de Decret și pentru gospodăriile particulare care depășesc consumul normat de gaze naturale. Industria este tratată de noul decret mai indulgent. Sunt tratați sever cei care lucrează la locuri de muncă considerate de partid ca neproductive; ei vor trebui să consume (e vorba de birouri în primul rînd)cu 30% mai puțin. Cît privește amenziile pentru depășirea consumului normat de energie în industrie, ele vor fi plătite de anumiți salariați și nu din costurile generale ale întreprinderii.

CONSUMUL CASNIC DE ELECTRICITATE ÎN R.S.R.

În RSR consumul casnic de electricitate reprezintă 6,4%, în Bulgaria 17%, în Ungaria 23% și în RFG 28%. Potrivit anuarului statistic pe 1986 (pag.113) un cetățean român consumă 211kw/h de electricitate pentru necesitățile casnice. Bulgarii consumau în 1980 de 3,5 ori mai mult. Ungurii consumă de 4 ori mai mult, germanii Est de 4,5 ori mai mult, iar cei din Vest de 8 ori mai

"LE MATIN"-17 Febr.1987 : "VREMEA RESTRICTIILOR"

"Penuria s-a instalat în România. Președintele Ceaușescu a decretat măsuri fără precedent pentru a contracara criza energetică: reducerea masivă a consumului de electricitate în locuințele particulare, a consumului de gaz, interzicerea circulației automobilelor particulare pe o perioadă nedeterminată. În fiecare zi, România se adîncește și mai mult în criză. Cel mai recent semn și mai neliniștitor sunt măsurile restrictive anunțate în urmă cu cîteva zile. Nicolae Ceaușescu a dispus printr-un decret reducerea cu 20% a consumului de energie electrică pentru uzul locuințelor. În ciuda iernii foarte grele, folosirea aparatelor termice a fost și ea interzisă în anumite ore ale zilei. Ca de obicei, regimul de la București procedează cu duritate pentru a-și pune în aplicare măsurile. A fost instituit un foarte sever sistem de amenzi pentru sancționarea celor care vor încălca actualele măsuri. Pe de altă parte, presa românească nu mai prididește să dea sfaturi populației: "scoateți din funcțiune instalațiile electrice din curți", "folosiți lămpile de birou la locurile de muncă" sau "dacă lămpile dvs. au prea multe becuri, renunțați la ele". Președintele Ceaușescu nu s-a mărginit însă doar la aceste măsuri. Programele de televiziune sunt limitate, de mai mulți ani de altfel, la doar două ore pe zi, iar circulația autoturismelor personale a fost interzisă la 18 Ian. mai întîi în țară, iar apoi și la București, pentru o perioadă nelimitată. Respectiva măsură se aplică în fiecare iarnă, în ultimii trei ani. Președintele român trăiește cu obsezia datoriei externe ale țării sale. Rețeta achitării acestora pare a fi simplă: sporirea exporturilor și o severă reducere a importurilor. Dar această rețetă a eșuat: datoria externă a scăzut, dar și nivelul de viață al populației a scăzut vertiginos. Această politică a declanșat lipsuri considerabile în rîndurile populației. Așadar, restricții peste restricții, condiții de viață deplorabile: se pune întrebarea cum reacționează românii în această dramatică situație? Informațiile parvenite de la București, în acest sens, sunt incomplete, dar există semne ale unor proteste, în ultimile luni. În Oct.1986, s-au semnalat greve în anumite fabrici din Transilvania, împotriva măsurilor de raționalizare a pîinii. Greva a durat, se pare, trei zile la Turda, la Fabrica de Sticlă. Mai recent, au circulat la București manifeste în care era cerută plecarea lui Ceaușescu de la putere. Și mai semnificativă a fost crearea "Acțiunii Democratice Române", formațiune politică clandestină, al cărei program-manifest de circa 40 de pagini a fost deja difuzat în mai multe localități din țară. În principiu această formațiune de opoziție își propune să lupte împotriva regimului comunist. Președintele Ceaușescu are toate motivele să-și facă griji: alunecarea țării sale în criză ar putea declanșa la un moment dat, o opoziție activă care va trebui luată în seamă.

STIRI * FAPTE * COMENTARII

AGENTIA FRANCE PRESSE - 26 Febr.1987 DESPRE
MATEMATICIANUL MIHAI BOTEZ

Matematicianul român Mihai Botez, dizident și militant pentru drepturile omului, a fost grav bătut pe stradă la București, fiind transportat la spital în stare gravă. După cum se știe, Mihai Botez nu face decât să critice politica internă a lui Nicolae Ceaușescu, exercitându-și prin aceasta un drept cetățenesc. Nu-i greu să înțelegem cine stă în spatele bătașilor care l-au atacat pe Mihai Botez.

"LE FIGARO"-4 Martie 1987:"ROMANIA-UN DIZIDENT
BATUT MAR"

Le Figaro din 4.03.1987 "România: un dizident bătut mar": "Mihai Botez a fost bătut de către un grup de derbedei la ordinele Securității și internat apoi la spital. Această violență polițistă, Botez o suporta zilnic de ani de zile. În 1970 el a creat la București un Institut de Cercetări Prospective. Analizele lui foarte critice asupra politicii economice a regimului, l-au făcut să-și piardă postul. Institutul a fost închis în 1977. Botez nu mai are dreptul să predea. El a redevenit simplu cercetător și mai ales izolat".

UN PORTRET AL LUI MIHAI BOTEZ

de EMIL HUREZEANU

Mihai Botez are 47 de ani. La 26 de ani era cel mai tânăr Doctor în Matematici din istoria României. În primii ani ai actualului regim, Mihai Botez a fost consilierul economic a mai multor funcționari superiori de partid și le stat. El este o autoritate în domeniul științific, specialist în teoria sistemelor de conducere, de planificare și de prognoză economică. A fost profesor la Universitatea din București și director al Centrului Național de Prognoză. (Text transmis la Radio "Europa Liberă") După 1977 însă, în urma dezacordurilor cu autoritățile politice privind strategia economică a țării, Mihai Botez a fost exclus din pozițiile amintite și devine simplu cercetător la Facultatea de Matematici a Universității Bucureștene. Au trecut de atunci zece ani, în care Mihai Botez a continuat să-și manifeste deschis opiniile critice la adresa erorilor politicii regimului Ceaușescu. El a redactat de-a lungul acestor ani mai multe documente cerind reducerea programului de investiții, începând cu cele atît de costisitoare și iraționale din industria oțelului și petrochimiei a căror patentă ineficiență este criticată astăzi de însuși Ceaușescu. Botez a continuat să-și exprime opiniile critice, să ceară, printre altele, cu insistență, adoptarea unei atitudini deschise față de dificultățile țării. El crede de asemenea cu fermitate în posibilitatea de a trăi astăzi în România, fără plecarea capului și fără flexiunile de rigoare ale șirei spinării. El crede că dreptul de a nu aplauda poate fi dobîndit și că el merită toate eforturile. (N.R.: Suntem de acord cu el, mai ales că cel ce spune acest lucru nu trăiește liber pe malurile Senei sau Tamisei). De altfel Mihai Botez însuși își probează de fiecare dată, pe viu, principiile. El și-a făcut astfel public refuzul de a vota reducerea cu 5% a cheltuielilor militare, la Referendumul din toamna anului trecut. El a votat deci "nu" susținînd că nu putea fi altul votul său atîta vreme cît cheltuielile militare nu fac și obiectul dezbaterilor publice. El a demisionat de asemenea din partid, după ce în 1984, s-a opus realegerii lui N.Ceaușescu în funcția de Secretar General. Botez a încercat în mai multe rînduri, să convingă autoritățile, de eficiența unei atitudini de tolerare a diversității și a opiniilor independente în rîndul intelectualilor. El este adeptul unui stil critic, sobru și ne-confrontațional, în care analiza critică aplicată are prioritate față de protestul inflammat. (N.R.: Suntem absolut de acord cu el). Un stil care exclude postura moralizatoare și culpabilizantă și care devine exemplu prin consecvența practică și nu prin "scandalul cazului". Dorința sa este impunerea unui statut legal acceptat pentru dreptul la critica reală a intelectualului, în condițiile în care el poate să trăiască, să muncească și să călătorească în demnitate. (N.R.: Este greu de crezut că unul dintre foștii consilieri ai unor înalți demnitari comunisti, poate susține așa ceva). Spre deosebire de alți critici ai regimului, Mihai Botez s-a abținut de la condamnarea ideologiei comuniste ca atare. (N.R.: Își menține Mihai Bo-

tez aceiași atitudine, după ce a fost bătut măr pe stradă de Securitate?). Atenția sa se îndreaptă spre aspecte sau domenii specifice ale sistemului, a căror funcționare normală ar putea duce la diminuarea sau înlăturarea efectelor grave ale actualei crize românești. Pornind de la refuzul de principiu al regimului comunist de a accepta forme de pluralism politic sau de activitate politică ne-oficială, Botez cere în schimb adoptarea unui sistem de comunicare reală între autorități și cetățeni. (N.R.: Să fie M.Botez unul din marii utopiști ai sec.XX?). Societatea civilă trebuie implicată în sistemul politic decizional, iar oficialitatea trebuie învățată, dacă singură nu învață, să vorbească limba realității și a necesităților reale ale societății. Pornind deci de la condițiile restrictive ale sistemelor monopartinice din această parte a Europei, această formă de implicare socială a puterii și de implicare politică a societății, constituie, în viziunea lui Botez un obiectiv posibil al actualei epoci istorice.

În această opțiune, un rol important urmează să revină intelectualilor emancipați de controlul direct de partid. El cere de asemenea reafirmarea autonomiei culturale, circulația liberă a ideilor și indivizilor între Est și Vest. Botez e de părere că trebuie în orice caz folosite mijloacele și instrumentele social-politice existente, înainte de a cere altele noi. În opinia sa, acțiunea legală - factura legalistă, este de preferat atitudinii de confruntare deschisă cu regimul.

CALUGĂRIILE DIN TARĂ PE UNDE MAI SUNT, AU OBLIGAȚIA SĂ PLATEASCA ÎMPOZIT PENTRU CA NU AU COPII !

"AFTONBLADET"-Suedia-29 Ian.1987 DESPRE TREI
ROMANI UCISI ÎN SUEZIA

"În vara trecută au fost uciși la Helsingborg trei români. Poliția bănuiește acum că au fost uciși încă șase români și că trupurile celor uciși s-ar afla la Helsingborg și Göteborg. Investigațiile acestei crime tind să crească, devenind printre cele mai mari din istoria suedeză. Crimele pot fi politice. Urmele duc la ambasada română din Stockholm. La 21 Mai anul trecut a fost găsit românul Alexandru Vlona, de 36 de ani, în bazinul portuar al orașului Helsingborg. În lunile următoare, poliția i-a găsit, îngropați, pe Constantin Petrișor de 56 de ani, și pe Elena Crăinicean, logodnica lui Vlona. Toți trei fuseseră uciși cu o împușcătură în ceafă. Cu toții veniseră odată ca refugiați politici. Poliția a arestat un român în vîrstă de 28 ani, bănuit pentru complicitate la crimă. El a recunoscut că l-a ucis pe Petrișor. Timp de mai multe luni poliția a bănuat că au mai fost uciși încă șase români. Dar poliția a trecut acest lucru sub tăcere. Două dintre aceste victime zac îngropate în zona din jurul orașului Helsingborg. O a treia victimă se afla într-un Renault implicat în primele crime. Acest automobil se află se pare, pe fundul Marii Baltice. Trei victime se crede că zac ascunse în Göteborg. Poliția din Göteborg confirmă că a cautat în mai multe locuri, dar fără rezultat. Nouă români se poate așadar, să fi fost omorîți în primăvara și vara trecută. Cu toate că atît Petrișor cît și românul de 28 de ani au venit ca refugiați politici, conform mărturiilor ce există, ei s-au întreținut asiduă cu personalul de la ambasada română din Stockholm. Printre altele fuseseră invitați la sărbătorirea zilei naționale a României. Nu există nici un fel de îndoielă că cei doi veneau și ieșeau de la ambasadă, fără probleme, spune o foarte bună sursă a ziarului suedez "Aftonbladet".

EUGEN IONESCU A PRIMIT "LA GRANDE MEDAILLE
VERMEIL DE LA VILLE DE PARIS"

Luni 23 Februarie, primăria orașului Paris a dat o recepție pentru a sărbători un eveniment unic în istoria capitalei : 30 de ani de reprezentare continuă a spectacolului la teatrul la Huchette cu piesele "Cîntăreța cheală" și "Lecția" de Eugen Ionescu. Teatrul "Huchette" a intrat în toate ghidurile turistice ale orașului, ca un fel de templu al creației ionesciene. În 1957, teatrul de pe Rue de la Huchette relua două piese a căror premieră avusese loc în 1950 și 1951, ani în care "Cîntăreța cheală" și apoi "Lecția", lansaseră ceea ce a fost apoi numit teatrul absurdului. La recepția din 23 Febr.1987, lui Eugen Ionescu i-a fost conferită "La grande medaille de vermeil de la ville de Paris". Eugen Ionescu este primul adjunct al primarului capitalei franceze, deputat.

"Frankfurter Allegemeine Zeitung"-11 Febr.1987 :
"CEAUSESCU ARE O PARERE PROASTA DESPRE EFORTURILE
DE REFORMARE ALE LUI GORBACIOV" de Viktor Maier
Blestemata proprietate particulară. Intr-un discurs ținut
în fața unor înalți funcționari de partid și de stat, fă-
ră a-i numi pe Uniunea Sovietică și pe Gorbaciov, Ceau-
șescu a spus că "noua apariție de mici proprietari parti-
culari atrage după sine apariția unor grupuri care exploa-
tează inegalitatea dintre oameni". Proprietatea capita-
listă, mică sau mare, rămâne capitalistă. Nimeni nu poa-
te vorbi de economie socialistă, dacă aceasta "nu se ba-
zează pe proprietatea socialistă". La câteva zile după
aceste afirmații, Ceaușescu a semnat un nou decret prezi-
dențial, care înăsprește încă o dată restricțiile deja
foarte severe la consumul de energie al populației. Sub
amenințarea unor represalii extrem de severe, populația
trebuie să reducă consumul de gaz metan și de electrici-
tate, care și așa erau foarte scăzute, iar "instalațiile
neproductive" din întreprinderi și instituții trebuie să
consume chiar cu 30% mai puțin gaz și curent electric.
Foia partidului "Scinteia" a publicat liste negre cu în-
treprinderi și județe, care au depășit normele de consum
stabilite...Reamintind era stalinistă. În discursurile lui
Ceaușescu și în unele dintre celelalte manifestări ofi-
ciale românești se întrezărește încercarea de a face din
refuzul principiilor de reformare, formulate de Gorbaciov
un act de "independență națională". Deja de câțiva vreme
Ceaușescu se manifestase împotriva ideii lui Gorbaciov
privind colaborarea directă între întreprinderi din dife-
rite țări socialiste și făcuse comparații cu așa numite-
le "govromuri" din epoca lui Stalin. Intr-un reportaj din
București apărut în ziarul "Politika" din Belgrad se a-
preciază că eforturile lui Ceaușescu pentru "perfecțio-
narea sistemului său se vor epuiza..."

"Neue Bildpost"-11 febr.1987 : "TRAGEDII SUB CIOCAN SI SECERA. EXPERIMENT MORTAL"

Releva ca "Foreign Affairs Research Institute" din Londra
a ajuns la concluzia în baza cercetărilor sale că, doto-
rită "comunismului internațional, pînă în prezent și-au
pierdut viața pe glob 83,5 milioane de suflete". Deja cu
un deceniu în urmă savantul Stewart-Smith conchidea că
experimentul marxist-leninist "a costat între 85 și 125
de milioane de vieți omenești". Soljenitîn vorbea de 110
milioane de victime ale comunismului. La cît se va ridi-
ca cifra morților pînă ce comunismul nu va mai exista ?

"The INDEPENDENT"-27 febr.1987 OS CRISOARE A LUI HORIA GEORGESCU

Intr-un lung articol publicat în "THE INDEPENDENT" la 24
Februarie, Sir William Rees-Mogg, fost director și redac-
tor-șef al ziarului "THE TIMES", a susținut ideea stranie
- dar care începe să se închege în țările apusene - după
care Occidentul ar trebui să susțină eforturile de moder-
nizare ale lui Gorbaciov, ca să împiedice declinul impe-
riului sovietic. În caz contrar, Occidentul ar face față
unei situații asemănătoare cu declinul imperiului otoman.
Horia Georgescu a făcut imediat o întîmpinare, printr-o
scrisoare publicată în "The Independent" la 27 Februarie:
"Ce vrea William Rees-Rogg ? Pledează el oare, pe față,
în favoarea dominației rusești perpetue în Europa Orien-
tală și a întăririi imperiului sovietic ? "Fără o econo-
mie eficace - scrie dînsul la 24 Februarie - Uniunea So-
vietică nu va fi capabilă să domine Europa Orientală, să
împiedice reunificarea Germaniei, să mențină forțe arma-
te în poziții avansate, să împiedice destrămarea imperiu-
lui său islamic sau să stea ferm față de China și de Sta-
tele Unite". Respingînd ideea (a cui?) de "a reveni la
metoda Brejnev, adevăratul arhitect al declinului sovie-
tic", dînsul adaugă: "Trebuie deci ca noi să sperăm că
dl.Gorbaciov va reuși". "Mulți europeni - subliniază Ho-
ria Georgescu - vor fi consternați, pe drept, în cazul
că Sir William crede într-adevăr ceea ce scrie. Dînsul
afirma ca "o Rusie modernă...poate deveni un vecin mai
bun al Occidentului". Eu mă îndoiesc foarte mult. În ori-
ce caz, ce se va întîmpla ce cei 130 de milioane de oame-
ni din Europa centrală și de răsărit, ținută astăzi în
sclavie de forțele armate sovietice care sprijină în ace-
lași timp pe stăpîinii comuniști ? O "Rusie modernă" va
încerca fără îndoială, să consolideze - nu să abandoneze
- politica sa de integrare a țărilor satelite. Ea va con-
tinua rusificarea supușilor săi coloniali care reprezîn-
tă - chiar astăzi - majoritatea populației Uniunii Sovie-
tice. Cred că Sir William are datoria să ne dea nouă - și
acestora - o explicație".

"Președintele român a devenit un fel de rege comunist da-
torită în mare parte dezvoltării sistematice a unui cult
al personalității care egalează și chiar întrece pe cele
existente în trecut în Rusia lui Stalin, China lui Mao și
Jugoslavia lui Tito..."

"DANAS"-17 Febr.1987:"REFORME SI ALTERNATIVE" de Mirko GALIC

"Poate ca deocamdată, în actualele împrejurări, România
nu este susceptibilă de schimbări ? E însă mult mai pro-
babil că reformele nu convin leaderilor României care,
conform unor informații care ne parvin de la București,
sunt confrunțați cu mari dificultăți și nemulțumiri popu-
lare. Este însă puțin probabil, dacă nu cumva e chiar si-
gur, că reformele nu vor putea fi aminate fără consecin-
țe negative pentru socialism ca atare". Ziaristul de la
Zagreb crede că Ceaușescu are trei temeri importante. Mai
întîi, "lui i-ar fi frică de economia de piață, apoi de
întreprinderile particulare - chiar și cele mai mici, și
în sfîrșit, de auto-conducerea muncitorească, de autono-
mia reală a întreprinderilor." "Lui Ceaușescu, adaugă publi-
cistul jugoslav, îi este indiferent faptul că socialis-
mul de stat, n-a reușit pînă în prezent, în nici una din
variantele sale. S-ar putea ca unii să fie uimiți de sprî-
jinul decis pe care regimul de la Praga îl declară pentru
reformele lui Gorbaciov, avînd în vedere puternicul curs
anti-reformist instaurat în Cehoslovacia după înăbușirea
violentă a "Primăverii de la Praga", în 1968. Faptul că pre-
mierul cehoslovac Strugal a declarat "nu avem de ales",
este semnul cel mai sigur că vîntul reformist nu poate
fi împiedicat așa cum se procedează în Albania, sau cu
metodele stabilite recent de președintele român Ceaușescu.

"NEDELJNA DALMACIJA"-30 Nov.1986:TOTUL ESTE POSIBIL" de Alexandar TIJANIC

"Ofițerul român care răspunde de controlul pașapoartelor
a intrat în autobuz susținînd că noi, cei 65 de turiști
jugoslavi, trebuie să plătim o taxă vamală de intrare, în
valoare de 650.000 de dinari - adică 1500 de dolari, con-
form ratei de schimb în vigoare. I-am explicat că nu avem
o asemenea sumă de bani, deoarece am respectat regulile,
privind valuta - regulile jugoslave. Ofițerul român a ri-
postat atunci: "La un moment dat comuniștii jugoslavi de-
ceau frontiera ca incendiatori". Era ora 5 dimineața. Du-
pă alte trei ore și jumătate de așteptare, un alt ofițer
român a intrat în autobuz și a confiscat imediat ziarele
jugoslave care se aflau în posesia șoferului nostru. Pe
urmă el a exclamat : "Iepădături jugoslave, vă vine al
Ghaddafi de hac". El a lovit apoi un turist jugoslav și
ne-a aruncat pe jos pașapoartele gata ștampilate..Atunci
a apărut și șeful vamei, care cînd a auzit ce se întîm-
plase, după un obicei propriu tuturor țărilor strict in-
regimentate, a smuls personal toate însemnele de pe uni-
forma ofițerului român de grăniceri. În ciuda acestei "de-
gradări", turiștii jugoslavi au refuzat să-și continue
călătoria în România, după ce au fost ținuti timp de 7
ore în autobuz, unde li s-a interzis să fumeze. Șoferului
nu i s-a permis să aprindă motorul pentru a încălzi auto-
buzul".

AGENTIA REUTER - 13 Februarie 1987 :O DECLARATIE A AMBASADORULUI SOVIETIC

"Ambasadorul sovietic în Germania occidentală, Kvitsinski
a spus că decizia plenarei Comitetului Central Sovietic
din luna trecută de a face socialismul mai atrăgător, re-
prezintă o sarcină pentru toți comuniștii indiferent un-
de se află ei - în Germania de Est, în Uniunea Sovietică
sau în Polonia". Ce părere are Ceaușescu ?

"Sunday Times" - 1 febr.1987 :

România este țara cea mai lovită de frig din Europa. O
iarnă cruntă și disperată criză de energie îi fac din nou
pe oameni să tremure de frig în case și în fabrici. Capi-
tala este îngropată sub zăpada pînă la genunchi, iar co-
zile la alimente se formează încă înainte să mijeasca zo-
rii și se risipesc deabia tirziu în noapte. Cum reacțio-
nează regimul ? Funcționarii oficiali deșinț că în Româ-
nia ar exista lipsa de alimente și încearca sa argumente-
ze ca recolta de anul trecut a realizat un record de 28
milioane tone.Unde sunt atunci, pentru numele Domnului, ali-
mentele care lipsesc pe piață ? Se vînd ele cu nemiluita
în străinătate pe valută, în timp ce propriul popor este
lăsat să stea la coadă, la magazine, să tremure de frig
la cozi, în case, în fabrici, în birouri, în școli ? Dar
nu se gîndesc ei, Ceaușescu Nicolae și oamenii lui, că
orice răbdare are o limită și că mai devreme sau mai tir-
ziu, cuțitul ajunge la os ?

*** CĂRȚI NOI *** CĂRȚI NOI**

DANUBIO" de Claudio MAGRIS -PREMIUL "BAGUTTA"
un comentariu de Adrian NICULESCU

La 28 Noiembrie trecut a fost anunțat oficial câștigătorul pe anul 1986 al prestigiosului premiu literar italian "Bagutta". Premiul "Bagutta" a fost decernat pentru prima oară în 1926. Originile sale sunt legate de numele doi mari artiști ai cuvîntului scris italian, Riccardo accelli, recent dispărut la vîrsta de 94 de ani, autorul celebrului roman "Moara de pe Pad", cunoscut și publicului din țara noastră și ziaristul Orio Vergani. Laureatul acestui an jubiliar este scriitorul și germanistul triestin Claudio Magris, pentru volumul său "Danubio" (Dunărea), apărut în marea casă de editură "Garzanti" din Milano. Cartea este un vast eseu avînd aparențele unor însemnări de călătorie. Voiajele pe care le relatează nu sînt însă realmente efectuate, în ultimii ani, cu di-erite privilegii, prin fiecare dintre țările și civiliza-țiile înflorite de-a lungul marelui fluviu. Pentru Claudio Magris, Dunărea constituie o veritabilă coloană ver-ebrelă pentru jumătatea de Est a continentului nostru și reprezintă un canal de legătură între culturi atît de diverse cum pot fi cea central-europeană și cea balcani-ă, trecînd printr-o varietate de forme și nuanțe speci-ce aleidoscopului de națiuni și de state atîrse de pe e ei. Astăzi, cei 2888 Km. ai Dunării udă nu mai pu-ine 8 state, din Germania pînă în URSS, însă încă în eacul trecut malul său bulgar se mai putea considera eopotrivă ca aparținînd și lumii turco-islamice cu insula da-Kaleh, pe larg evocată în cuprins. Cartea este împăr-ită în 9 capitole ce urmăresc fluviul de la izvoare pî-ă la vărsare, ocazie pentru evocarea fiecărei dintre ță-ile și regiunile străbătute, în general în cite un capi-ol separat. Diviziunea nu este însă perfectă. Germaniei i Austriei le sînt rezervate cite două, în vreme ce Ro-ânia o putem regăsi atît în capitolul închinat Transil-aniei și Banatului (deopotrivă românesc și sîrbesc, pri-ej de evocare și a Jugoslaviei) cît și în cel consacrat i întregii țării noastre, mai precis Bucureștiului, Do-rogei, Brăilei, Deltei și Sulinei. Cititorul român nu oate să nu remarce realismul cu care autorul descrie d-ra trăită azi de România, profunda înțelegere și exacta ecepție a acestei situații, mai apăsătoare decît în m-are alta dintre țările comuniste vizitate. Contrastul a ceea ce se poate citi chiar despre Bulgaria sau Cehos-ovacia este izbitor. Analiza pe care o face situației în România este pătrunzătoare și concludiile pe care le asă cititorului foarte sumbre. Magris a scris paginile rivitoare la România în urma unei vizite efectuate în unie 1985, ca membru al unei delegații oficiale invita-te Uniunea Scriitorilor. Din delegație mai făceau par-eriitorul Umberto Eco, autorul celebrului roman "Nu-tele Transafirului", reputat romanist și românist Loren-fo Renzi, de la Universitatea din Padova și profesoara Bianca Valota, de la Milano, nepoata italiană a lui Nico-ae Iorga, care întreține bune relații cu regimul de la București. Paginile românești sînt poate cele mai triste din întregul volum, oglindire ale unor adevăruri pe care numai cine nu vrea nu le recunoaște. Capitolul despre Ba-nat ne însoțește mai ales, printre ruinele culturii ger-mane de acolo și din Transilvania, veritabilă lume de um-bre și de epave printre care se mișcă puținii supraviețu-itori, dar nu este uitată nici cultura populației majori-tare (pe care autorul dovedește că o cunoaște), sublini-îndu-se cum Transilvania este leagănul și simbolul limbii și poporului român. În paginile despre Timișoara este e-vocat cercul literar al șvabilor "Adam Müller-Guttenbrunn" astăzi ținta unor atacuri insistente și mișcarea literar-politică "Aktiongruppe", din primii ani '70, în prezent dizolvată. Sînt amintite numele și operele unor intelec-tuali persecutați acum în România, precum și sinuciderea dramatică a lui Rolf Bossert. Cîteva frumoase pagini sînt dedicate lui Paul Celan, lui Blaga, Brașovului și Sighi-șoarei, ca și referințelor la un rafinat intelectual ita-lian, originar din Bucovina austriacă, Gregor von Rezzo-ri, aflat încă în activitate. Capitolul propriu-zis des-pre România "Vechiul Regat" se intitulează curios: "Mate-as", după numele dat în vechime de sciți Dunării de Jos. În limba lor, aceasta însemna "fluviul fericirii". Bucu-reștiul este evocat pe larg, cu Arghezi, Eliade, Cioran, Eugen Ionescu, cu Avangarda sa literară și cu ultimile licăriri ale culturii idiș dar și cu megalomania și tra-gedie a lui Ceaușescu, cu lipsă de înțelegere a beneficiarilor

FAPTE • COMENTARII

și cu Hanul lui Manuc, cu Mahalaua sa și cu gogoșe unsu-roase alături de fărîmituri din faima sa de "Ville Lumière" aflată în "bezna anilor lumină" și de disperarea cu care încearcă să-și păstreze cel puțin o aparență din demni-tatea și lustrul de altă dată, în pofida mizeriei cumplite a ultimilor ani. Însă cel mai impresionant pentru un bu-cureștean rămîne, fără îndoială, subcapitolul cu titlul semnificativ - și, vai, cît de adevărat - "Hiroșima", con-sacrat în întregime demolărilor centrului istoric și des-figurării capitalei noastre. Este ceea ce i-a șocat în cel mai înalt grad pe oaspeții italieni: barbaria acestă, fără precedent în lumea civilizată, împotriva memoriei istorice a unui oraș și a unui popor.

TERI SENATORI AMERICANI CER SUSPENDAREA CLAUZEI NAȚIUNII CELEI MAI FAVORIZATE ACORDATA RSR

În Camera Reprezentanților a fost prezentată o propu-ere de suspendare a clauzei națiunii celei mai favorizate pentru România, pe termen de șase luni, din cauza încăl-cării prelungite a drepturilor omului. Prezentînd aceas-tă propunere deputatul Chris Smith a declarat "că guver-nul român continuă să reprime și să restrîngă drepturile fundamentale ale cetățenilor,....că România nu a respec-tat prevederile Actului Final de la Helsinki pe care l-a semnat în 1975 angajîndu-se să-l respecte,....că după cît se pare, guvernul român reduce represiunea drepturilor omului, numai cînd știe că guvernul Statelor Unite anali-zează dacă este sau nu cazul să prelungească clauza na-țiunii celei mai favorizate pe încă un an. Odată prelun-gită aceasta clauză, guvernul român revine la vechile nă-ravuri". Un alt susținător al propunerii, deputatul Tony Hall, a declarat în Camera Reprezentanților că guvernul de la București continuă să harțuiască și să reprime bi-sericile evanghelice, să darime bisericile, continuînd în același timp să manipuleze cultele religioase prin in-termediul autorizațiilor de funcționare a pastorilor. Cel de al treilea susținător al propunerii de suspendare a clauzei națiunii celei mai favorizate, deputatul Frank Wolf, a arătat că în timp ce Statele Unite acordă în con-tinuare statutul națiunii celei mai favorizate, guvernul român continuă să restrîngă dreptul la libera exprimare, dreptul de asociere și dreptul de libertate religioasă. El a precizat că guvernul român asuprește populația și ca nu trebuie să i se acorde statutul națiunii celei mai favorizate dacă nu-și îmbunătățește comportamentul față de proprii cetățeni. După cum se știe, ca urmare a clau-zei națiunii celei mai favorizate, România plătește la exporturile sale în Statele Unite taxe vamale reduse. Avantajul clauzei se cifrează pentru România la cîteva sute de milioane de dolari anual. Menționăm că o propu-neră de anulare a clauzei națiunii celei mai favorizate a mai fost făcută în Camera Reprezentanților în Iulie 1986; ea n-a intrunit decît 26 de voturi din 406 la vre-mea aceea. Rămîne de văzut cîte voturi va intra de da-ta aceasta. Pentru guvernul de la București este vorba de un serios avertisment.

30 DE ANI DE REPREZENTARE CONTINUA A "CINTAREȚEI CHELE" ȘI A "LECTIEI" LA PARIS

"Cintăreața cheală" a fost jucată timp de două sau trei stagii la Teatrul Mic, la sfîrșitul anilor '60, dar "Lecția" nu a fost niciodată înscenată în România. Din 1971, teatrul ionescian a dispărut din repertoriile romă-nești - și doar o trupă studentească din Cluj a mai îndrăznit, în regia cunoscutului critic și eseist Ion Vartic să mai arate cînd și cînd publicului tînr o piesă de Eugen Ionescu. Atît.

DECESE ÎN TARA... DECESE ÎN TARA

Magdalena Culluri, Ștefan Opran, col.(r) Dtru. Iliescu, Ion Gologan, sculptorița Zoe Baicoianu, dr. Gh. Apateanu, lt. col. (r) Ștefan Lungu, ing. Ioan Deme-triad, prof. Dtru. Marian, ing. Nicu Pamfil, dr. Adrian Cioviornache, ec. Sanda Magdo, Iolanda Telescu, dr. I. Pastor, ing. Gh. Ghiorghe, Georgea Gheuca-Iamandi, Romulus Ionescu-Galbeni, ing. Lucia Boierescu, inv. Tia preoteasa, ing. Valerian Opris, ing. Carmen Tic-șă, dr. Paulina Topolius-Iasskaia, inv. Alex. Marines-cu, Danil Dadarlat, lt. col. (r) Alex. Crînteanu, col. (r) Gh. Dumitrescu, ec. Mihai Grădinaru, Aurel Vișines-cu, Mariana Dogaru, prof. Ion Stancu, prof. Ghiță Ha-giu, ing. Ion Baciu, Marcel Goldstein, Marcel Gold-stein, violonist Mihai Constantin.

TREIZECI ȘI CINCI DE ANI DE EXIL ROMÂNESC
de René THEO

(Vezi începutul în N°805)

"Le Figaro" din 18 Febr. 1974, s-a ocupat într-un lung articol de "Gerovitalul" dr. Ana Aslan, arătându-se că nădădă el nu va putea fi comparat cu un medicament tradițional, că elementul lui de bază este "procaina", care a fost descoperită în 1905 de Einhorn. Doi experți francezi interogați, după apariția acestui articol în "Le Figaro", prof. Henri Paquinot - șeful serviciului de Gerontologie la spitalul "Cochin" din Paris și prof. dr. François Bourlière - directorul serviciului de Gerontologie la spitalul "Claude Bernard", au declarat săptămânalului francez "Le Point" că "Gerovitalul" este o vastă excocherie. La 19 Martie 1974 dr. Ana Aslan a fost în Statele Unite spre a căuta să obțină omologarea științifică a "Gerovitalului". Prea cunoscutul și seriosul "Food and Drug Administration" a ordonat o anchetă științifică asupra produsului care a adus serioase surprize guvernului de la București.

La 25 Mai 1974 a avut loc la Paris la "Cercul Republican" aniversarea a 25 de ani de la înființarea Lojei "România Unită". Banchetul a fost prezidat de Marcel Schapira, președintele Lojei. La acest banchet de aniversare a Lojei Române pe pământul ospitalier al Franței, au fost prezenți André Djian, reprezentant oficial și membru al Consiliului Federal al Marelui Loje a Franței, George Marty, cancelar adjunct al Marelui Loje a Franței. Au trimis mesaje dr. Pierre Simon, Marele Maestru al Marii Loje a Franței, Richard Dupuis, fostul Marele Maestru, sincer și devotat prieten al României, astăzi decedat, Albert Monouson, cancelar al Marii Loje a Franței. Marcel Schapira în cuvântarea ce a ținut a arătat ce reprezintă Marea Loje Națională Română, asupra în țară, aducând un pios omagiu celor morți în închisorile din țară. Înaintea alegerilor parlamentare din Franța din 1974, Consulul RSR, despre care am avut ocazia să vorbim în trecut, noastre cronici, Ion Popescu din Paris, afirma pe toate drumurile că odată coaliția socialo-comunistă instalată la putere, atât Biserica Ortodoxă Română din Paris, cât și soarta lui BIRE vor fi pecetluite. Tovul consul și un oarecare profesor Barbu se grăbiseră în Rue des Expositions, unde se afla localul Consulatului RSR, să pună la punct toate detaliile preluării bisericii din str. Jean de Beauvais și a suprimării lui BIRE. Totul a eșuat din cauză că în Franța, alegerile sunt libere, nu ca cele din RSR. Cazul Mariei Nicolau-Munte a stîrnit indignarea tuturor refugiaților. În Mai 1974 a apărut o broșură de 18 pag. pe care Maria Nicolau-Munte a numit-o "Jurnal din Exil" și care era adresată unui ilustru anonim pe nume "doctor Alexandru Moraru, care a improbat-o cu noroi. Cele 18 pagini erau zguduitoare. În ele se vorbea de cele trei detențiuni în RSR ale Mariei Nicolau-Munte, care nu mai avea nici o rudă în țară și lupta în RFG de una singură împotriva regimului criminal din țară. Refuzînd să facă parte dintr-o clică politică, "mafia" rezistenței din RSR, aceasta a ordonat să fie aruncate toate calomniile împotriva acestei adevărate rezistențe. În 1967, venise în Elveția pentru a participa la un concurs muzical la Geneva, violonistul Romașcanu, în vîrstă de 37 de ani. Distins la acest concurs cu premiul doi, el a cerut autorităților elvețiene azil politic. Grație talentului său, a devenit directorul orchestrei de cameră a postului de radio "La Suisse Romande" din Lausanne. Căsătorindu-se cu o elvețiancă, a avut doi copii. La începutul anului 1974, Romașcanu, care căpătase cetățenia elvețiană, a fost invitat să dea un concert în Berlinul de Est. După concert, el a fost ridicat noaptea de la hotelul unde era găzduit, de către poliția comunista germană. După 10 zile, hotelierul a anunțat Consulatul Elveției că unul din clienții săi a suferit în urma unei crize cardiace. Pasagerul în chestiune era violonistul Romașcanu. O anchetă întreprinsă de autoritățile Berlinului de Vest a stabilit că Romașcanu a fost anchetat timp de câteva zile de către comunistii din Berlinul de Est și a murit în urma "tratamentului". Odată cu instalarea noului guvern francez în Iunie 1974, se afla în cabinetul noului Președinte al Republicii Valéry Giscard d'Estaing, un fost cetățean român, astăzi cetățean francez, Lionel Stoleru în vîrstă de 36 ani, economist, fost politehnician.

a avut loc la Kitchener în Canada, Congresul Limbii Române, sub președinția profesorului ing. George Popescu-Botoșani. Au prezentat lucrări: Petre Siligeanu din Brazilia, prof. Dumitru Donose din New York, Georgeta Crainic din Montreal, preotul Neculai T. Zelea din Kitchener, Pavel Dumbrăveanu din Boston, Pantea Pavlov din New York. În Iunie 1974, preotul și scriitorul Virgil Gheorghiu a fost invitatul Radioteleviziunii Canadiene din Quebec și Montreal. Cu această ocazie au fost prezentate o serie de emisiuni românești la care a luat cuvîntul autorul "Orei 25". Împreună cu părintele Popescu, a celebrat la biserica română din Montreal o slujbă religioasă. De asemenea a luat parte la spectacole prezentate de "Micul Teatru Românesc" care activa de la începutul anului 1974. Printre artiștii acestui teatru se numărau Septimiu Sever, G. Popovici-Poenaru, Sireteanu, Adina Popovici, Petre Hofman, Erasia Perez, Grigore Pogonat, toți refugiați politici stabiliți în Canada. A patra Adunare Generală a Comunității Românilor din Franța a avut loc la 22 Iunie 1974 în sala parohială a Bisericii St. Germain des Près. Cu această ocazie a fost discutat proiectul creării la Paris a unei "Case Românești". Pentru a strînge fondurile necesare, s-au pus în vânzare tichete numite "cărămizi", fiecare cărămidă costînd 100 fr. fr. De asemenea s-a făcut cunoscut că a fost achiziționată masca mortuară a lui Mihai Eminescu, care va figura în "Casa Românească". A urmat alegerea unui comitet pentru o perioadă de trei ani. Criticul Matei Călinescu, care era lector la o Universitate din Statele Unite, unde se găsea de un an, împreună cu soția și fiul lor, au cerut azil politic în Statele Unite în Iunie 1974. În același timp, pseudo-Academia RSR i-a acordat marele premiu al literaturii. Născut în 1934 la București, ajuns la vîrsta de 40 de ani și-a dat seama de impostura comunistă și a preferat în locul situației de invidiat ce o avea la București, să opteze pentru pîinea amară a exilului. El este căsătorit cu fiica Tamarei Gane, rusoaică, lector la Institutul "Maxim Gorki" (care azi nu mai există) atîșată regimului comunist. La 10 Iunie 1974, delegația permanentă a Partidului Național Țărănesc din exil a publicat un comunicat prin care arăta că s-a hotărît, în urma procesului care a avut loc la Paris, ca Virgil Veniamin să nu mai facă parte din cadrele partidului. Comunicarea a fost semnată în ordinea alfabetică de: de Gaterburg Liviu, Ghilezan Emil, Penescu Nicolae, G. Popescu-Botoșani și George Serdici. La sfîrșitul lunii Iulie '74 "Fundatia Universitară Carol I" din Paris a fost nevoită să-și înceteze activitatea. În ultimul an, 1974, cum ar notat într-o cronică trecută, Fundația a fost susținută din fondul ce-l gira Alex. Cretzeanu, subvenționînd-o cu 10.000 fr. fr. La 23 Aug. 1974, comitetele "Adevăr asupra României" - animată de Brutus Coste și "Reunirea Familiilor" din New York, reunite într-un grup de 50 de automobile în care au luat loc refugiați politici români au plecat din New York spre Washington. La orele 12 au pornit din New York și au ajuns în Piața Taras Sevenco din Washington. Aici se găseau alte grupuri de români niți cu automobile din Detroit, Boston, Michigan, Massachusetts și Toronto. Automobilele românești, în total 70, arborînd fanionul tricolorului românesc, au staționat în jurul pieței mai sus numită, în timp ce manifestanții, coborînd din automobile, purtau drapelele americane și române și plăcarde cu lozinci. Ei au făcut ocolul Ambasadei RSR, care se găsea în apropierea pieței Taras Sevenco. Manifestanții aveau în fruntea lor preoții Florin Găldău din New York și V. Mihăescu din Detroit, care în odăjdii purtau crucea și Evanghelia. Prin megarofon se cerea în limba americană și română "Liberate și Justiție în România", "Lăsați copiii români să-l cunoască pe Dumnezeu", "Ceaușescu e un tiran stalinist", "Să se deschidă frontiera României", "30 de ani de comunism în România sunt de-ajuns". Manifestanții au distribuit de asemenea trecătorilor adunați într-un număr impresionant, în limba americană, - "Un apel către poporul american, cerînd libertate pentru poporul român". Manifestația a luat sfîrșit în fața Columnei lui Washington la orele 16, cînd manifestanții au intonat trei strofe din "Deșteaptă-te Române". Stațiile de televiziune și radioteleviziune americane au transmis întreaga manifestație care a fost unică de acest fel în Statele Unite. Manifestația a acoperit toată America și Canada. (Umărea în numărul viitor)

STIRI * FAPTE * COMENTARII

ALEXANDRU NAGY - MEMBRU AL SLOMR - POVESTESTE :

"In interesul realizării nestingherite a telului de a organiza și transforma România într-un stat polițienesc, au fost adoptate o serie de măsuri corespunzătoare. Printre acestea, o atenție deosebită merita decretul prezidențial nr.153/1971 care a dat posibilitatea ca orice cetățean al țării să poată fi arestat pentru o perioadă de 1-6 luni. Un motiv lesne de găsit pentru partid sau organele de stat, a fost acela al nefincadrării în cîmpul muncii. De-ajuns pentru aplicarea legii. Decretul prezidențial 153 a avut menirea să fie un supliment pentru legea nr.18 care dădea organelor de stat mină liberă pentru a jefui din punct de vedere material, pe acei care au avut curajul de a-și manifesta nemulțumirea în legătură cu nelegalitatea tratamentului la care au fost supuși, ori s-au pronunțat contra dispozițiilor neomenești și de natură jignitoare. De exemplu, refuzul sau împotrivirea de a juca rolul de informator, în detrimentul colegilor și prietenilor. Caracteristica acestor legi, este aceea că ele se aplică numai acelor persoane considerate de cei competenți, ca fiind pasibile de încălcarea lor și numai atunci cînd se consideră a fi cazul. Organele de stat au știut în prealabil de înființarea SLOMR, înainte deci ca faptul să fi ajuns la cunoștința publicului, dar n-au mai avut nici o posibilitate de a împiedica apariția lui pe față. Merită atenție deosebită faptul că în această perioadă au avut loc arestările în masă, în baza decretului 153. Este evident, ca scopul acestor acțiuni a fost înfricoșarea oamenilor. Această acțiune de mare amploare a început în a doua jumătate a lunii Februarie 1979, și a ținut pînă pe la sfîrșitul lunii Septembrie. În această perioadă au fost arestați cca 45 de mii pînă la 50.000 de oameni. Capacitatea închisorilor (inclusiv a lagărelor de muncă) s-a dovedit nefindestulatoare, problema rezolvîndu-se prin aceea că în incinta închisorilor au fost ridicate corturi. În cadrul acestei acțiuni, după cît știu, numărul membrilor SLOMR arestați, nu a depășit cifra de 2000; naționalitățile reprezentate în cadrul acestei cifre au fost maghiari, români și germani. În ce mă privește, am fost arestat la 9 Aprilie la miezul nopții, după care am fost anchetat timp de 6 ore la sediul prefecturii miliției din București. Am fost trezit deja la ora 5 dimineața, cînd am fost informat (5 ore după arestare deci), că trebuie să mă pregătesc pentru procesul care urma să înceapă la 8 dimineața. Am constatat cu mirare, ca alți doi membri SLOMR aveau să apară la proces alături de mine. Nu am avut habar, care ar fi putut să fie capul de acuzare. Am fost aduși în clădirea tribunalului IV, et I, unde nu am văzut pe nimeni în afara persoanelor oficiale. "Procesul" a început imediat. Unul cite unu, am fost condusi în biroul ce folosea drept sală de audiere. Aici, în așa zisa "sală", se afla un barbat (probabil judecătorul) și o femeie (probabil secretara). În afara acestor doi, nimeni altcineva nu a luat parte la proces. Familiile noastre nu au fost informate despre proces sau arestare. Audierea cazurilor s-a limitat la citirea datelor personale și la semnarea protocolului. La întrebarea mea "pentru ce sunt învinovățit?" judecătorul a răspuns: "Știți dvs. de ce sunteți aici". După care a urmat pronunțarea sentinței. Am fost condamnat la 4 luni închisoare, pentru motivul că nu am avut loc de muncă. Citez cuvintele judecătorului: "această condamnare a fost pronunțată în baza decretului prezidențial 153". Această comedie judiciară, ca și pronunțarea sentinței, a durat 10 minute. Pentru fiecare dintre noi deci, 3 minute care au fost de-ajuns pentru a ni se fi constatat vinovăția și pentru pronunțarea pedepsei. Avînd dreptul la recurs, am cerut să mi se facă un nou și adevărat proces. Unul dintre noi a fost condamnat la o amendă, judecătorul dispunînd eliberarea lui. Aceasta însă nu a avut loc, toți trei fiind duși înapoi la miliție cu catușe la mîini. Eliberarea camaradului nostru a avut loc de abia în după amiaza aceleiași zile, după care acesta ne-a vizitat familiile, informîndu-le despre cele întimplate. Data revizuirii procesului a fost stabilită pentru a doua zi dimineața. Șoșia mea (fiind deci doar tîrziu după masă informată) și avînd în consecință foarte puțin timp la dispoziție, a fost totuși prezentă a doua zi în fața tribunalului, ale cărui uși erau încă închise, pentru a găsi un avocat care să mă apere. Ceea ce a și reușit. A mai predat avocatului următoarele documente legalizate: 1. Dovada că am fost în cîmpul muncii mai mult de

20 de ani, neîntrerupt. 2. Vina pentru faptul că în acel moment nu aveam servicii, aparține aceluia care prin decretul 13/1968, au interzis funcționarea micilor ateliere, (în cazul meu, atelier de reparat aparate de radio și T.V.) care mi-a fost închis spunîndu-mi-se că: "deoarece este sănătos și în toate puterile, să-și caute de lucru în cadrul unei întreprinderi socialiste"... În sala de proces, n-au fost admise nici rudele cele mai apropiate, miliția îndepărtîndu-i pe toți, chiar și pe cei aflați în fața tribunalului. În camera în care a avut loc recursul (spre diferență de cea în care a avut loc primul proces, era prezentă o comisie compusă din judecător, procuror, secretar și secretară), mi-au adus la cunoștință, ca am deja un avocat care mă apără, dar căruia nu mi s-a permis să-i vorbesc, pe motiv că acesta cunoaște deja cazul, fiind în posesia tuturor documentelor necesare. La întrebarea, dacă consider legal sau nu SLOMR, am răspuns "da", pentru că este necesar", răspuns pe care l-am repetat la cererea judecătorului. Avocatul apărării a cerut o expertiză medicală asupra stării mele psihice". Această cerere a fost imediat respinsă, ca nefiind necesară. Nu știu dacă această respingere a avut o bază juridică, dar presupun că printre membrii comisiei, nu se afla nici un expert, în probleme de psihiatrie. Tribunalul a luat la cunoștință în continuare conținutul documentelor legalizate, sentința rămînd însă aceeași.

Experiența celor 4 luni petrecute la închisoare. La data de 13 Mai, împreună cu celalalt camarad condamnat, am fost transportați de la miliție, la închisoarea RAHOVA din București. După ce am petrecut acolo prima noapte, am observat că pe hainele noastre umblau păduchi. Am banuit astfel, că hainele pe care le primisem, nu au fost prealabil dezinfectate. La cererea noastră, gardianul a ordonat dezinfectarea atît a hainelor cît și a persoanelor. Din această camera cu caracter de tranzit, am fost transportați a doua zi, în secția II, camera 69. Aceasta din urmă, era umplută pînă la refuz, astfel că arestații, erau nevoiți să doarmă cite doi într-un pat. Păduchii erau și aici cu duimul, dar nu aveam voie să-i observăm, pentru că în caz contrar, șefii de cameră amenințau cu bătaia, zicînd că păduchii sunt oricum atît de răspîndiți în întreaga închisoare, încît nu pot fi combătuți cu mijloacele existente la dispoziție. (Urmarea în numărul viitor).

COMUNICATUL ASOCIAȚIEI CULTURALE A ROMÂNILOR DIN ANGLIA

Imputerniciți de Asociația Luptătorilor Unguri pentru Libertate din Marea Britanie (Membră a Federației Mondiale a Luptătorilor Unguri pentru Libertate) și de Asociația Culturală a Românilor din Anglia, dăm următoarea declarație: "Acceptăm și subliniem cu tărie că nedreptățile și samavolniciile comise în spatele Cortinei de Fier, reprezintă mirgăviile comuniștilor și ale autorităților comuniste. În special în România, una din cele mai stricte satrapii, atît majoritatea autohtonă cît și minoritatea ungară și celelalte minorități naționale au fost supuse persecuțiilor și suferințelor. Nici un român sau ungur și nici o societate, asociație sau grupare română sau ungară care dă dovadă de spirit de răspundere și maturitate politică nu va stîrni, lua parte sau da chează la o campanie de ură reciprocă sau îndreptată împotriva oricărei alte națiuni. Acceptarea acestei realități va duce spre o înțelegere mai bună între români și unguri și alte naționalități în Europa centrală și de răsărit. Ne preocupă și ne alarmează orice violare a drepturilor omului și discriminare din motive de religie, opinie politică, naționalitate sau categorii sociale a victimelor. Ca urmare, dorim să luăm orice acțiune care s-ar cere în numele celor persecutați, împreună și în colaborare cu reprezentanții democrației ai celorlalte națiuni captive. Suntem convinși că o înțelegere între popoarele noastre este începutul cel mai bun și efectiv pentru combaterea dictaturii comuniste și a imperialismului și ocupației sovietice. Trecutul trebuie lăsat spre a fi studiat de cercetători imparțiali ai istoriei, desfășurîndu-și activitatea într-o atmosferă liberă și calmă, iar viitorul va fi hotărît de cei ce vor trăi să vadă eliberarea țărilor noastre de după Cortina de Fier."

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIN NORD-VESTUL GERMANIEI

ANUNȚ

www.arhivaexilului.ro

STĂRI * FAPTE * COMENTARII

NOUL COMITET AL BISERICII "SF.GHEORGHE" DIN TORONTO

Adunarea Generală Parohială anuală a bisericii "Sf.Gheorghe" din Toronto, a ales următorul comitet pentru anul 1987: Vasile Hibovski -preș., Tudor Bompă, Dan Chirtu, Leon Căpățână, Gh.Mihail Hojbotă jr., Marioara de Mintici, D-tru Gurău, preot Handrabur, Toni Lupu, Elena Martalog, Grațiana Doiu, Gh.Bălașu, M.Racuți, Doru Popescu, Ana Ștefănescu, Eliat Constantin, C.Măruțescu și Ion de Mintici. La 25 Ian.1987 a fost sărbătorită la biserică "Sf.Gheorghe" din Toronto, Unirea Principatelor Române.

PROTESTUL DE LA TORONTO IMPOTRIVA UNIUNII SOVIETICE

Două mii de persoane au protestat la Toronto împotriva Uniunii Sovietice, cu ocazia unor concerte ale Ansamblului artistic al Armatei Roșii, care au avut loc la Toronto la 23 și 24 Febr.1987. Printre ei se aflau și români din Canada, dintre care cităm și familia Hojbotă. Radio-ul, presa și televiziunea canadiană au relatat pe larg despre aceasta mare manifestație anti-comunistă.

SECTORUL VETERINAR DIN R.S.R. SUB LUPĂ (Urmare din N°849)

Pleacă șeful venit în control, sau activistul de partid, sau securistul fără să fie portbagajul mașinii plin cu carne, vinovat e veterinarul care e încăpăținat, element necooperabil, dușmănos. Apar boli noi aduse de animalele de import, vinovat e veterinarul, și de asta, este pentru că recepția o fac unii ca Dr. Andrei de la Laboratorul Central Veterinar București și o acceptă unii ca Dr. TEUȘDEA, directorul nostru general pe țară. Faptul că animalele sunt subnutrite,..... că 90% din boli și pierderi sunt produse de boli de condiție proastă, de greșeli tehnologice comise de inginerii zootehniști, nu se vede, vinovat e medicul veterinar. Toate acestea în timp ce directorii din minister și de la direcții fură de sting, se îngrășe, își fac vile de milioane, înjurându-ne pe noi cei de pe teren, că suntem incapabili, bețivi și hoți. Jigniri, umiliri în timpul teleconferințelor pe țară sau județ. Moldovanu fostul ministru a justificat, că și pe el îl înjură șeful cel mare, adică D-stra. O fi și asta o explicație. Ca să ne spunem cuvântul în ședințe nu avem voie. De spus sunt multe, dar cui? Cum deschizi gura, cum îți se cere să vorbești pe linia impusă de conducere și să nu încerci să ascunzi lipsa de preocupare profesională prin justificări. Cui să te adresezi? Cu o mortalitate de 25-30% în complexele industriale, nu ai de ce te plînge. Cui să te adresezi? Am încercat să trezesc interesul foștilor mei profesori. Nimic! Ce-i pasă profesorului Dr. Popa Gavrilă - el face controlul alimentelor....de d-stra și familia, pleacă când vrea în străinătate, are vilă la Șosea, 2 mașini. Atunci de ce să se lege la cap? Partidul i-a dat cu două mîini de toate și îl apără. Când vine în control Dr. de la Serologie LCSVD, trebuie să-i facem rost de cameră cu intrare secretă....Pentru Dl.Dr. cu păr argintiu de la "Semtest" pregătind masa de poker, singura lui specialitate. Cu Dl.director Teușdea nu îndrăznim să vorbim, că nepot al ministrului Angelo Niculescu și că membru al nomenclatorului CC PCR are alte probleme de rezolvat. În complexul acesta de indolență, corupție, imoralitate, îmi permit să vă întreb Dle Președinte, ce putem face ca să ridicăm prestigiul meseriei de medic veterinar la poziția la care are dreptul? Nu credeți că trebuie încetat cu imixtiunea PCR în practica profesiei? Nu trebuie în conducere oameni pregătiți profesional, cinstiți și mai ales fără partid, sau dacă vreți care să nu aibă decît un partid : pregătirea lor profesională. D-le Președinte, spațiul și timpul nu permit, dar mai sunt multe de spus. Dacă doriți sincer o redresare în creșterea animalelor ca și în restul economiei, rezumați-vă strict activitatea la politic și nu mai amestecați comunistii în atribuțiile profesionale ale oamenilor. Nu aveți competența, nu aveți pregătire.

CEAUȘESCU STEGAR AL STALINISMULUI

de Valentin NICOLAU

Revista franceză "L'EXPRESS" publică în nr.din 20-26 Febr. 1987, sub semnătura jurnalistului Thomas Schreiber, articolul "Europa de Est: barierele dezghețului". Referindu-se la efectele produse în lume de propunerile lui Gorbaciov la ultima plenară a CC al PCUS, privind "democratizarea" societății socialiste, autorul scrie: "Paradoxul este pe măsură: în timp ce occidentul se face de-acum înaintea ecoul celui mai mic discurs al lui M.Gorbaciov, acesta este sistematic cenzurat în presa unor state din Est. În mod vădit termenii "transparență" și "restructurare", cuvinte proprii noii linii a Kremlinului, fac obiectul unor nuanțe divergente în traduceriile poloneze, germane, cehe...și cită noutate. Ziarele est-europene obișnuiseră cititorii cu o omogenitate aproape militărească a reproducerii depeșelor agenției Tass, dar iată că ele le cenzurează sau mai precis le "adaptează" la linia partidului (comunist) local...de negîndit acum cîțiva ani...În unele capitale din Est - autorul se referă la Praga, Berlin, Sofia și București - aceste cuvinte sunt considerate ca subversive...La Vargovia și Budapesta în schimb, reacțiile sunt favorabile. În Ungaria în mod special, conducătorii se simt întăriți în politica lor reformistă și amintesc ca propunerile lui Gorbaciov în materie electorală se inspiră din sistemul maghiar, inaugurat anul trecut. La Budapesta se discută în perspectiva succesiunii lui Janos Kadar, eticheta "gorbacioviană". Poziția României este considerată de jurnalistul francez, ca cea mai intrasigantă. El scrie: "La București în fine, informația jurnalistică a actualității sovietice se limitează la un strict minimum, pentru a lăsa loc faptelor și gesturilor lui Nicolae Ceaușescu. Pentru conducerea română, confruntată cu o situație economică cu adevărat dramatică, infailibilitatea "geniului Carpaților" (una din numeroasele porecle date președintelui) orice perspectivă de schimbare în profunzime se exclude". Autorul își încheie articolul astfel: "Dar mai devreme sau mai târziu "subversiunea gorbacioviană" riscă să contamineze partidele vecine". Autorul uită, sau este prea delicat ca s-o spună, că "subversiunea" lui Gorbaciov, este doar o altă îmbrăcăminte a comunismului, care fără dictatura teroristă nu poate exista și că orice aparență de schimbare, este tot atît de valabilă ca și vechiul nostru proverb: "lupul își schimbă blana, dar năvraful ba".

ADUNAREA ANUALĂ A MEMBRILOR SOCIETĂȚII ACADEMICE ROMÂNE DIN GERMANIA FEDERALĂ

În ziua de 29 Decembrie 1986, la sediul ramurii SAR din Germania a avut loc adunarea anuală a membrilor organizației. După deschiderea ședinței, la rugămintea președintelui, dl. Constantin Sporea, cei prezenți au păstrat un minut de reculegere în memoria membrilor și colaboratorilor SAR, decedați în anul 1986: Nicolae Crișan, Mircea Eliade, Veturia Mănuilă și Nello Manzatti. Vorbind despre modul în care s-a afirmat organizația în ultimul an, dl. Sporea a evidențiat ecurile favorabile ale numărului 22 al "Revistei Scriitorilor Români". Printre cele peste 50 de aprecieri elogioase, în română, germană, engleză și latină, a fost menționată în mod special scrisoarea scriitorului german Hans Bergel, originar din Brașov. Au fost, de asemenea, menționate periodice românești care, în recenziile lor au reproduș emblema revistei (Cuvîntul Românesc, Lupta), fragmente de texte sau desene (Lupta) ori au publicat, în mai multe numere, aprecieri favorabile despre revista (BIRE). S-a constatat cu satisfacție că activitatea SAR este apreciată în cercurile germane, o nouă confirmare fiind ziua de 6 Nov.1986, cînd Universitatea din München a comemorat împlinirea unui an de la moartea profesorului Georg Stadtmüller, prieten cu care, prof. Horst Glasl, vorbind despre colaborarea decedatului cu grupurile de refugiați din țările blocului sovietic, a evidențiat în mod deosebit meritele SAR și înfăptuirile ei, ce depășesc realizările altor organizații similare. Numărul 23 al "Revistei Scriitorilor Români" va avea 224 de pagini și va fi, în parte, dedicat lui Mircea Eliade. Privitor la munca depusă pentru reușita revistei, dl. Sporea și-a exprimat regretul de a nu mai avea contribuția valoroasă a d-nei Ioana Angelescu care a anunțat că-și încetează colaborarea. În locul ei a fost cooptat inginerul Mihnea Romalo, care a ajutat la munca desfășurată de ceilalți trei coordonatori Ion Cicala, Constantin Nagasewski și Constantin Sporea.

* LA ÎNCHIDEREA BULETINULUI *

O NOUA LISTĂ DE CONDAMNAȚI ÎN R.S.R.

Cristian Butugina, din București, de profesie mecanic auto, 26 de ani, arestat și condamnat pentru activități politice. El a inițiat un grup pentru apărarea drepturilor omului în România. Amnesty International informează că Butugina a fost arestat și condamnat la 10 ani închisoare în Mai 1986. Cornel Hiticas și Stefan Petrov, amândoi din București. Au fost arestați pentru trecere ilegală a frontierei la 7 Dec.1986. Cornel Hiticas este înșurat și are 8 copii. El a cerut emigrarea în 1983 și a fost refuzat. Sora acestuia trăiește în Statele Unite. Nu se cunosc alte detalii. Gheorghe Lazea, Dan Finti și Constantin Ciuceancu, toți trei din București, arestați pentru tentativa de trecere ilegală a frontierei. Prinși în Jugoslavia și trimiși în România, ei riscă pedepse cuprinse între șase luni și trei ani închisoare. Klaus Lapschansky și Volker Baltesh din Sibiu, primul în vîrstă de 28, al doilea de 27 de ani, etnici germani, au fost arestați în apropierea frontierei jugoslave la 10 Dec. 1986. În prezent se află în închisoarea din Timișoara. Anemarie Bruckner din Sibiu, a fost arestată la 28 Nov. anul trecut la Oravița și acuzată de tentativa de trecere a frontierei. Este mama a trei copii. Se pare că soțul ei, Walter a fost acuzat și el pentru aceeași tentativă. Nicolae Gheorghe, Josef Alfred Schmidt și Walter din Moldova Veche. Prieteni, originari din aceeași localitate de graniță. Walter a fost împușcat la frontieră, ceilalți doi arestați. Ioan Lăscan din București, născut la 3 Ian.1958, a înaintat cerere de emigrare în vederea căsătoriei cu o daneză. La 24 Iulie 1986 a avut loc căsătoria. Soția sa s-a întors în Danemarca. La 22 August, ea a fost informată de părinții lui Ioan Lăscan, că acesta a fost acuzat de furtul unei sume de bani: adică omul ar fi găsit acești bani pe plajă și n-ar fi înapoiat decît jumătate din ei. Ioan Lăscan a fost închis, iar soția sa a încercat în zadar în mai multe rînduri să-l vadă în închisoare. Nici pînă azi ea nu cunoaște motivele condamnării sale.

INSCRIPTII ANTICOMUNISTE PE ZIDURILE CASELOR DIN CLUJ

La Cluj au apărut pe zidurile caselor inscripțiile următoare: "Carne și pîine. Jos cu dictatura Ceaușescu". La 1 Noiembrie 1986 s-au descoperit între mormintele unui cimitir din Cluj, mai multe manifeste, care îndemnau la revoltă împotriva regimului Ceaușescu. Inscripții cu același apel au apărut pe zidurile cimitirului. Alte lozinci înscrise pe zidurile mai multor case care cereau "Carne și pîine, jos cu dictatura Ceaușescu" și "Pîine și lapte pentru copiii noștri în loc de dictatură" au fost descoperite la începutul lui Noiembrie în mai multe cartiere din Cluj. Același text a apărut și pe sticlele de lapte livrate la comandă, pe pachetele postale primite de unii locuitori din oraș. Cimitirul "Hazonard" din Cluj unde s-au întîmplat cele relatate, a fost închis la 2 Noiembrie de către organele de Securitate.

CITII EPISCOPI ȘI PREOȚI GRECO-CATOLICI MAI SUNT ÎN ROMANIA ?

La ora actuală, mai trăiesc în România doar trei episcopi legitimi greco-catolici și 318 preoți. Reamintim că prin Decretul nr.358 din 1 Dec.1948, guvernul R.P.R. a declarat inexistență la noi în țară Biserica Greco-Catolică. Acest decret a fost urmarea somării Bisericii Greco-Catolice de a se uni cu Biserica Ortodoxă. În 1948, mai erau încă în România șase episcopi greco-catolici. Aceștia, închiși la Drăgășel, au protestat vehement împotriva Decretului nr.358 încă la 4 Dec.1948, trei zile după apariția lui. De nenumărate ori, episcopii greco-catolici rămași în viață, au revenit la atac împotriva comuniștilor și a dorinței de distrugere a credinșilor greco-catolici și a ierarhiei bisericești, cită a mai rămas în viață în urma închisorilor comuniste. Tribunalul Internațional de la Haga a declarat de altfel nul și anticonstituțional Decretul nr.358 din 1 Dec.1948. Cu toate acestea, în 1973 Patriarhul Justinian a subliniat în timpul unei vizite în Belgia, că Biserica Română-Unită s-a autodizolvat.

AUTORITĂȚILE MAGHIARE AU PREDAT 10 SOLDĂȚI ROMÂNI

Autoritățile maghiare au predat la jumătatea lunii Noiembrie autorităților RSR-iste 10 soldați români care fugiseră în Ungaria. Cei 10 soldați își făceau stagiul la Câmpeni și Berueni, în Nord-Vestul României și au dezertat

în uniforme și cu armele lor. Mai înainte de a fi predați autorităților RSR-iste, ungurii i-au dezarmat.

NUMĂRUL TRIPLU 292-294 AL REVISTEI "SECOLUL XX" A FOST INTERZIS

Numărul triplu al revistei "Secolul XX" (nr.292-294) care trebuia să apară de la 13 Nov.1986 (după cum fusese anunțat chiar de "România Literară") a fost interzis.

CUM SE VÎND LUMINARILE LA GIURGIU ?

"Un produs despre care nu se poate spune că ar avea cine știe ce valoare - luminările - se vînd în municipiul Giurgiu, doar dacă cumpărătorul achită și contravaloarea unor mînuși...albe din cîrpă". Fără comentariu.

SOLUȚII CEAUȘISTE POLIȚIENEȘTI ÎN ECONOMIE

În cuvîntarea din 22 Febr.1987, Ceaușescu a anunțat încă o "premiera organizatorică". De acum încolo, urmărirea respectării contractelor economice va reveni organelor de justiție, procuraturii și miliției economice. De neînchipuit...Și ca și cum aceasta n-ar fi îndeajuns, Secretarul General al partidului a mai anunțat că toate contractele economice (numărul lor este de ordinul sutelor de mil) vor fi de acum înainte înregistrate la Ministerul Justiției. Ca și cum înregistrarea la Ministerul Justiției le-ar fi conferit puteri supranaturale, ca și cum această înregistrare, ar putea garanta respectarea lor.

CEAUȘESCU A FIXAT PÎNĂ ȘI STAȚIILE METROULUI !

Ceaușescu fixează chiar și stațiile de metro, hotărînd că studenții de la ASE să mai meargă și pe jos, pentru că asta "elujește sănătății". Așa se face că între Universitate și Piața Victoriei, nu există nici o stație de metro. Toți cei care locuiesc în Piața Romană, dacă vor să ia metroul, trebuie să facă pe jos o stație lungă și să vină fie la Universitate, fie în Piața Victoriei.

VIRGIL GHEORGHIU A PARTICIPAT LA TIRGUL CARTII DE LA BRUXELLES

La 8 Martie 1987 în cadrul Tîrgului Internațional al Cărții de la Bruxelles, Figaro Magazine a organizat "La Fête du livre" la care au participat o serie din cei mai prestigioși scriitori francezi: Henri Amoureux, André Castelot, Arthur Conte, Alain Schotteray, Jean d'Ormesson, Louis Pauwels, Maurice Grommann. etc și Virgil GHEORGHIU.

VIRGIL GHEORGHIU ȘI-A SEMNAT CĂRȚILE LA 10 MARTIE 1987 INVITAT DE ASOCIAȚIA SCRITORILOR COMBATANȚI ÎN SALA PRIMĂRIEI ARONDISMENTULUI VI -PARIS.

PROGRAMUL CASEI ROMĂNEȘTI DIN PARIS

La 28 Martie orele 18 la Misiunea Catolică Română -38, Rue Ribéra-75016 Paris- va avea loc conferința arh.Ștefan GANE:"Bucarest, naissance, essor et décadence. Réflexions d'un urbaniste"-ilustrată de diapozitive. 4 Aprilie: 18 h. (la Misiunea Catolică Română): Conferința: Dl.Eugen Radu - "Axiomatica modernă și implicațiile sale". - Permanențe: luni și vineri de la 11 h. la 16 h. - Lecții: Curs de matematică și fizică ținut de dl.I.Ghika (nivel bac. și pregătire pentru școli superioare), miercuri și sîmbătă de la 14h. la 16 h. - Lecții de franceză și română pentru începători (a se informa în orele de permanență la adresa: Maison Roumaine, 25, rue Mouraud, Paris 20e. Tel: 40.24.17.91 -

B.I.R.E.

BULLETIN D'INFORMATION POUR LES ROUMAINS EN EXIL
S.A.R.L. AU CAPITAL DE 3.000 FF
DIRECTION, REDACTION ET ADMINISTRATION :
RADU CAMPEANU - 24, RUE DU CHAROLAIS 75012 PARIS
TEL : 43.40.13.98

PRESIDENT FONDATEUR-RENE THEO
6, RUE FREMICOURT - 75015 PARIS TEL : 45.79.74.29
DIRECTEURS DE LA PUBLICATION : RENE THEO ET
RADU CAMPEANU
COMMISSION PARITAIRE N°62439
SIRET N° 325601367
ABONNEMENT ANNUEL : FRANCE 225 F, EUROPE 275 F,
PAR AVION 325 F, AMERIQUE 375 F, AUSTRALIE 400 F
INSTITUTIONS 650 F, ABONNEMENT DE SOUTIEN 500 F.

L'EUROPE APRES REYKJAVIK

par Mihai MARCULESCU

Nous ne connaissons pas encore exactement tout ce qui est passé à la rencontre de Reykjavik du mois d'Octobre 1986, entre Ronald Reagan et Mikhaïl Gorbatchev. Des informations incomplètes, quelques fois contradictoires et même des confusions sur certaines propositions et contre-propositions, nous obligent à limiter notre analyse aux seules déclarations convergentes des représentants de Moscou et de Washington, durant ces quatre derniers mois. La réunion au sommet, - bien qu'elle c'est officiellement terminée par un échec, comme suite des exigences formulées par Mikhaïl Gorbatchev d'une limitation drastique de l'I.D.S., - après le premier jour des discussions, était arrivé à une série d'accords partiels sur le désarmement, dont Moscou et Washington ont annoncé par la suite, chacun de leur côté, qu'ils reteront sur la table. C'est à dire, qu'ils serviront de base pour les prochaines réunions entre les deux Grands.

Quels sont ces accords, qu'elle est leur importance et qu'elles conséquences pourraient-ils avoir sur l'indépendance et la sécurité de l'Europe ? Commençons avec celui qui préoccupe le plus les Européens et qui se réfère aux armes nucléaires de portée intermédiaire (I.N.F.), accord connu sous le nom de l'"option zéro". En quoi consiste-t-il ? L'Union Soviétique démentelera dans les prochaines cinq années, tous ses systèmes de fusées à moyenne portée SS 20 basées en Europe, et les Etats-Unis retireront dans la même période, les fusées Pershing II et les Cruises installées en Europe, dont le déploiement avait été décidé comme une réponse à celui des SS 20 soviétiques. Pour le Gouvernement des Etats-Unis, l'"option zéro" devait être en réalité le retour à la case départ. Cet accord ne devait pas s'appliquer aux systèmes français et britannique. On arrive maintenant aux missiles de courte portée SS 21, SS 22 et SS 23, connues sous le nom de S.R.I.N.F., et installées en grand nombre par l'URSS (dans une proportion de huit à un, à faveur des Soviétiques), dans les pays voisins de l'Allemagne Fédérale. Il faudra rappeler que l'installation de ces missiles a été considérée par les Soviétiques comme une contre-mesure à l'installation des Pershing II et des missiles de croisière en Europe, et n'a jamais été dénoncée par les Américains. Or, il semble qu'à Reykjavik le consensus se soit établi sur le gel de ces fusées à leur niveau actuel et que les négociations en commenceront uniquement après la signature de l'accord sur l'"option zéro". En échange aucune référence n'est apparue sur un accord entre les deux protagonistes concernant les forces conventionnelles et les armes chimiques, dont la supériorité des pays communistes est évidente. Enfin à Reykjavik, Ronald Reagan et Mikhaïl Gorbatchev se sont mis d'accord pour réduire de 50 %, dans les premiers cinq ans, l'arsenal nucléaire stratégique des deux pays, et prévu en dix ans, l'élimination totale de ces armes de la surface du globe. C'est en résumé le bilan des accords de Reykjavik et la réaction des pays européens ne c'est pas laissée attendre. Certes, le sommet c'est terminé par un échec, mais l'Europe occidentale considère les convergences soviéto-américaines sur le désarmement, comme une véritable menace, non dissimulée, sur l'indépendance et la sécurité de notre continent. Si l'idée émise à Reykjavik de réduire de 50 % l'arsenal aux armes stratégiques, en cinq ans, pouvait être acceptée comme une base possible de négociation, par contre les européens ne veulent entendre parler ni de la fameuse "option zéro" et non plus de l'élimination totale des armes stratégiques. Pour eux l'option zéro signifie détruire la dissuasion nucléaire formée par les forces nucléaires françaises et britanniques et renforcées depuis 1983, par les fusées Pershing II et les cruises américaines installées en Europe, qui dans leur ensemble ont préservé et garanti la paix du monde, jusqu'à nos jours. L'"option zéro" signifie l'affaiblissement de l'Europe occidentale et de sa force de représaille, et par la-même exposer l'Europe à la force de frappe soviétique formée par le trop grand nombre de missiles de courte portée déployées à l'Est, ainsi qu'aux forces conventionnelles et armes chimiques du Pacte de Varsovie, très supérieures aux leurs. Quant aux armes stratégiques, l'Alliance Atlantique, à la dernière réunion à Bruxelles, pour des raisons facilement à comprendre, a refusé catégoriquement la réduction de ces armes au-delà d'un 50 %. Dans ces conditions, quel sera l'avenir de l'Europe ? Sans perdre la tête et sans ressentiments, l'Europe occidentale devra regarder la

vérité en face et comprendre que les Etats-Unis sont décidés à retirer leurs forces nucléaires du territoire européen. Cela au moins pour deux raisons: 1.- Pour consacrer toutes leurs forces financières et technologiques à l'installation et à la mise en marche du bouclier spatial qui donnera avant l'an 2000 la tranquillité et la paix aux peuples des Etats-Unis, mission qu'actuellement est assurée par le système de la dissuasion nucléaire installé en Europe, et 2.- A cause du grand déficit du budget américain, qu'oblige aujourd'hui le Gouvernement des Etats-Unis à réduire aux maximum ses dépenses. Certainement qu'au début la position de l'Europe sera délicate, mais nous sommes convaincus qu'avec le temps, le changement lui sera bénéfique. En face du danger commun, une structure de défense européenne sera réalisée d'urgence et plus que jamais l'axe Paris-Bonn trouvera du coup toute sa justification. L'Europe occidentale devra montrer sa maturité et prendre ses responsabilités pour redevenir un centre de puissance. Elle peut le faire, parce qu'elle est la première puissance commerciale et industrielle du monde et sa population est d'un niveau techno-culturel extrêmement élevé. Mais l'Europe devra savoir et le plus vite possible, qu'à Reykjavik une page de l'histoire de notre continent a été tournée.

INFORMATION...INFORMATIONS...INFORMATIONS...

Les symptômes de la maladie du régime roumain ne manquent pas d'ailleurs. Ces derniers jours, un manifeste circule de boîte en boîte: il invite la population à témoigner son hostilité au régime, en restant chez elle le 23 Janvier, la veille du jour anniversaire (que l'on ne célèbre plus depuis quelques années) de l'Union des principautés roumaines en 1859. Cet appel, lancé à la population tout entière par un mouvement clandestin qui s'est fait connaître sous le nom de "Action Directe Roumaine", équivaut en fait à un mot d'ordre de grève générale. C'est un fait sans précédent dans le pays depuis la prise de pouvoir par les communistes. D'autre part, si l'on revient quelques semaines en arrière, il faut faire état de grèves qui ont éclaté début Novembre dans plusieurs usines de Cluj, de Brasov, de Timisoara - pour ne parler que de ces villes. La goutte qui a fait déborder le vase fut versée lorsque le pouvoir annonça le rationnement du pain à 300 g. par personne et par jour à partir du 1-er Novembre en Transylvanie. Pire: malgré le rationnement, la quantité de pain fut insuffisante. Ajoutons à cela qu'à l'usine "Combinatul Chimic" Cluj, le rationnement se doubla d'une réduction salariale de 40 pour cent et que, deux semaines après les grèves, vingt-cinq ouvriers auraient "disparu". Des graffiti sont apparus par la suite sur les murs de la ville: "De la viande et du pain" - "A bas la dictature Ceausescu" et "Du pain et du lait pour nos enfants, à la place de la dictature". Ces manifestations de mécontentement ne resteront pas sans lendemain. Pour le moment, M. Ceausescu brûle du bois de rallonge...

Un entretien avec le directeur de "Catacombes" (2) Suite du numéro 849

PRÉSENT - Vendredi 20 février 1987

Un génocide spirituel et national

La plus importante contestation se produit en février 1977, au travers d'un Appel signé par un groupe de pasteurs et laïcs "néoprotestants", afin de protester vivement contre les persécutions et la discrimination qui frappaient les croyants. Un an plus tard prit naissance "Le comité chrétien roumain pour la Défense des libertés religieuses et de conscience (ALRC en roumain). Comment a réagi le pouvoir athée? Plusieurs membres du comité - notamment le pasteur baptiste Pavel Nicolescu, l'initiateur de ce mouvement contestataire - ont été convoqués par la police pour interrogatoire, et passés à tabac. Le 15 Oct. 1978, à Caransebes, province de Banat, trois croyants baptistes furent condamnés à des peines allant de huit mois à un an et demi, sous l'accusation de "crime contre l'Etat" et "collaboration avec l'étranger". Au début des années 80 la persécution religieuse contre les militants évangéliques faisait rage; spécialement contre ceux qui refusaient de prêter le serment de servir "avec dévouement" l'ordre socialiste anti-chrétien. Sans oublier la coercition exercée à l'encontre des croyants dans leur emploi: souvent rétrogradés ou destitués de leurs fonctions, souvent interdits d'accès aux postes de responsabilité.

-Une conclusion ?

...Comme l'écrivait au Pape Jean-paul II un groupe roumain de croyants et prêtres romano-catholiques: "Aujourd'hui le Parti et le gouvernement de notre pays ne persécutent pas l'Eglise, mais ils accomplissent un véritable génocide spirituel et national". Propos recueillis par A.S.

Rédaction, Secrétariat et Mise en page :
Dina CAMPEANU